

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Jesu Siculi
Caltasinettensis, In ... Universitate Messanensi Theologiae
Primarii Professoris, Tractatus Quinque In Quinque
Ecclesiae Præcepta**

Tamburini, Tommaso

Dilingæ, 1697

Caput VIII. De Co[m]mutatione Votorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40032

sententiæ oppositum esse certissimum, hoc est, omninò requiri corporalem. Et ratio est, ait, quia hæc tantum est propriè eleemosyna, ita Bossius, aliq; Sic etiam sustinet Quintanaduennas de Jubilæo duplicis hebdomadæ cap. 4. n. 6. additque ex Laurentio à S. Francisco, Leonem X. Summum Pontificem concessisse Minoribus, eos posse supplere injunctam eleemosynam, recitando quinque Pater, & Ave: ac posse hoc privilegio gaudere omnes Religiosos, qui per Bullas Pontificias communicant in privilegiis cum dictis Minoribus, &c.

CAPUT VIII.

De Commutatione Votorum.

Quid sit hæc Commutatio?

1. **A**lterius juris est dispensatio voti, alterius voti commutatio. Dispensatio est, quando, qui potestatem habet dispensandi votum, DE I nomine, absolute relaxat, seu remittit. Commutatio autem est, quando, qui potestatem habet commutandi, aliquod aliud opus subrogat loco operis debiti ex voto. In hoc autem Jubilæo non datur Confessario potestas dispensandi, sed solum commutandi.

2. Potest autem Confessarius commutare votum rejiciens determinationem rei subrogandæ ad virum doctum, qui prudenter subrogare sciat, vel ad se ipsum Confessarium, postquam rem bene ponderaverit, etiamsi deinde ipsa æqualis subrogatio fiat elapso Jubilæo,

modò commutatio hæc initiata, veluti imperfectè, facta fuerit, existente Jubilæo.

3. Pœnitenti autem integrum est redire, si velit, ad suum votum, & opus subrogatum omittere.

Æquale, vel quasi æquale.

4. **Q**uoniam autem subrogatio debet sapere de re subrogata, ideò debet votum in casu nostro commutari in aliquod æquale, vel quasi æquale; secus esset dispensatio, non commutatio. Potest autem commutari in aliquod paulò minus, ut privilegium Jubilæi, vel Bullæ aliquid operetur.

5. Et quidem pro expedienda commutatione in æquale tempore Jubilæi sufficit, quòd fiant opera in illo imposita. At verò in quasi æquale, hoc est, in opera aliquantò minora, aliqui requirunt causam; sed alij etiam cum sufficere opera per Jubilæum injuncta, probabiliter docent.

6. Quo modo autem pensanda sit ejusmodi æqualitas: dixi ego satis in Decalogo lib. 3. cap. 16. præsertim §. 6. Legite item Sanchez, lib. 4. summa c. ult. & quæ dixi de commutatione jejuniij c. præcedenti n. 12.

7. Illud autem nolo præterire, quod monet Patqualigus de Jubilæo q. 352. In commutatione votorum (ait) potest subrogari quacumque materia, quæ conferat ad obsequium DEI, & utilitatem votentis, ea excepta, quæ aliàs est debita ex præcepto. Ita Sanchez, Moronus, alijque. Ratio hujus exceptionis est, quia votum, cum sit vo-

luntæ;

lutarium, nisi expresse contrarium quis intenderit; semper intelligitur fieri de materia voluntaria, non verò de jam præcepta; ergo etiam quod illi subrogatur, de opere voluntario esse debet.

8. Ex qua doctrina nota differentiam inter commutationem hanc votorum, & commutationem operum impositorum ex Jubilæo: Illa enim Jubilæi potest expediri, in opera alia, quamvis debita ex obligatione, ut diximus cap. 5. num. 11. At verò commutatio votorum extra Jubilæum, ut etiam intra, non item. Et ratio differentie est, quia in commutatione votorum urget prædicta ratio ducta à voluntario opere, quæ non urget in Jubilæo.

Hinc vides, quod loco tui voti potest Confessarius subrogare, ut audias v. g. Missam diei feriat, non verò Missam, quam tu de præcepto audire die festivo obligaris, & tamen loco operis impositi ex Jubilæo id liberè potes.

9. Ex dictis collige primò in commutatione votorum posse subrogari ea, quæ vovens solet implere ex devotione, immò multoties sic expediet, ut scilicet vovens hilaritè impleat opus subrogatum, circa quod faciliùs se habet dictus vovens propter consuetudinem, quam habet illud agendi.

10. Collige secundò ex illo, quod modò dictum est num. 7. (quæcumque materia) posse substitui multa opera cum facultate facta à Confessario, per quam vovens eligat opera illa, quæ velit ex his: v. g. vel talem, tantamque eleemosynam, vel orationem, vel cor-

poralem verberationem; &c. quæ si singula æquivalent tuo voto (ut supponi debet) poteris eligere illud, quod tibi faciliùs cadet.

11. Collige tertio ex illis verbis dictis num. 7. allatis (ad obsequium DEI, & utilitatem voventis) rectè à Sanchez, alijsque doceri, confessionem, & communionem esse maximè aptas ad commutanda vota; quia hæc Sacramenta maximè faciunt ad DEI honorem, animæque utilitatem.

Quæ vota commutari queunt?

12. Quænam vota commutari per Jubilæum possunt?

Respondeo: Omnia, præter duo, id est, absolutæ castitatis, & absolutæ Religionis in eundem; vel etiam multò minus castitatis, & Religionis, quando sunt pœnalia, sive ante, sive post pœnam incursum, & quando sunt verè conditionalia, sive ante, sive post conditionis eventum. Nota diligenter illud (verè) quod explicui lib. 3. De cal. cap. 12. §. 2. num. 1. & 2. Quod nunc, ne alio divertam, satis mihi erit, si memoriter vobis explicavero. Potest item commutari votum Religionis non approbatæ, & votum limitatæ castitatis, votum v. g. de non fornicando, de non nubendo, & similia, quæ non veniunt sub nomine absolutæ castitatis.

Dixi (multò minus Religionis in eundem) quòd enim nec Jubilæum, nec Bulla Cruciatæ, nec privilegia Religiosorum extendi possunt ad commutanda vota, solemnia Professionis Religiosæ, nec ad

IBVRIN
in
celi præceptis
VARRI
de
E II
30/6

ad vota biennij Societatis. Immo nec ad vota adnexa Professioni solemnī Religiosorum, quale est votum v. g. in aliquibus Religionibus de non procurandis dignitatibus, & in Religione Minimorum votum Quadragesimalis jejunii, & in Carthusianis votum abstinendi à carnibus, & similibus, nimis est manifestum: de qua re videri potest Castrop. t. 3. de obligatione status Religiosi disp. 5. pun. nlr.

Vota prædicta omnia (præter dicta absolutæ castitatis, & Religionis in eundæ, vel inita, modò explicatæ) etiam si sint jurata in DEI honorem emissa, possunt per Jubileum commutari; quia sic voti naturam etiam retinent: at non juramenta, quæ facta sunt in favorem alterius; nulli enim præjudicium parere intendit Pontifex.

Vota etiam jurata facta Ecclesiæ, aliqui dicunt, non posse commutari, quia esset Ecclesiæ, præjudicium. Alij (sanè probabiliter) dicunt posse, quia hæc non continent promissionem factam Ecclesiæ, sed DEO Legite Pasqualigum quest. 281.

13. Quares. Quando vota prædicta castitatis, & Religionis absolutæ sunt emissa ab impubere, hoc est, à filio non habente annos 14. completos, vel à constitutis sub potestate alterius, quæ possunt irritari à Patre, vel ab habentibus potestatem supra voventes, de quo argumento latè diximus lib. 3. De ealogi (qui omnino, ne erretis, videndus est) possuntne commutari per Jubileum, vel per privilegia ab illis, qui

potestatem habent commutandi, vel dispensandi vota?

14. Respondeo cum communi sententia, quæ negat. Ita Suarez, Sanchez, Castropal, alique apud Pasqualigum q. 303. quia non valet argumentum: potest hoc votum irritari, ergo potest commutari, vel dispensari: si quidem posse irritari, fundatur in potestate dominativa: sed posse commutari, vel dispensari fundatur in potestate jurisdictionis spiritualis: nam à diversis non valet illatio l. Papinianus, ff. de Minoribus.

Probabile esse, dicit Pasqualigum loc. cit. cum Gutierrez, quòd possit: sed approbare hoc nullo modo possum, quia urget ratio allata modò à Suarez, aliisque. Adde, illa vota semper esse absolutæ castitatis, & absolutæ Religionis (de his enim agimus) quòd solum extrinsecè ipsis accidit, quòd Patet, & Superiores ex vi suæ potestatis dominativæ illa valeant irritare: quare semper ex se remanent indispensabilia, & incommutabilia.

Obligatio Confessarij in commutandis votis.

15. SI Confessarius requisitus, ut commutet votum per Jubileum, vel per Bullam Cruciatæ, ipse judicat causam esse justam; peccabit mortaliter, si neget commutationem, quia gravis injuria ex genere suo sic infertur pœnitenti (excipe semper pœnitentem materia) si autem non requisitus commutet, peccabit venialiter ex Sanchez, ut item, qui commutat sine causa; verum, ut diximus n. 4. ipse pœni-

pœnitentiæ petitio est causa sufficiens : non ita in dispensatione ; nam qui habet potestatem dispensandi ; mortaliter peccabit, si illam concedat sine causa. Et ratio est, quia in commutatione remanet eadem obligatio circa æquale opus, quod subrogatur. At in dispensatione tollitur obligatio ; quam, qui sine causa tollit, utitur malè suæ jurisdictione in re gravi ex genere suo, & irrita est dispensatio. Videatur de his Sanchez in summa lib. 4. c. 45.

Commutatio voti extra Confessionem.

16. **R**ogas : commutatio hæc voti potestne expediri ab electo Confessario extra confessionem ?

Respondeo, aliquos negare : sed quia aliqui eum Henriquez, Sanchez, alijsque probabiliter affirmant, tutum erit, etiam extra : sed diligenter advertite, tunc necessariò debere in ipso actu confessionis commutari, quando in tenore Jubilæi, vel rescripti adesset hæc, vel similis clausula (*ut fiat in Sacramento confessionis.*) Idem in simili diximus in superioribus cap. 2. num. 17. Cum ergo in nostro Jubilæo hæc clausula non adsit, licet adsint illa (*in foro pœnitentiæ, vel auditio Confessionibus*) tutum erit, extra confessionem vota ex vi nostri Jubilæi commutare.

Unde sequitur ex vi hujus Jubilæi præsentis, vel similis, vota commutari posse ab electo Confessario, vel per nuncium, vel per litteras : ut etiam opera hæc injuncta, quando opus erit, illa commutare, modò conscius fiat.

Tambur. de Præcept. Eccles.

Confessarius de impedimento, deque causa.

Dictum est (posse commutari omnia vota per nuncium, vel per litteras,) sed intellige, exceptam esse confessionem, seu absolutionem, quia hæc requirit præsentiam : ut item exceptam esse communionem, quia hæc est actio personalis.

17. Si pœnitens dicat, se non recordari votorum suorum, poterit Confessarius, cognita, quantum potest, qualitate votorum, vel dare competens tempus ad rememorandum, vel si videretur id frustra tentari, poterit commutare. Legite Pásqualigum. *quæst. 286.*

Votum commutatum sine receptione Jubilæi.

18. **S**i quis obtinet à Confessario voti commutationem intra tempus Jubilæi, antequam illud acquirat ; si deinde acquirit, valet commutatio. Sed quid si habita commutatione, cum spe obtinendi Jubilæum, postea voluntatem mutet, & illud non acquirat ?

Respondeo, consistere, seu valere commutationem ; quia ea facta est absolute, & independenter à futuro, quamvis necessariò cum spe illius ; imò, ut supra in simili cap. 3. num. 6. diximus, malè se gereret Confessarius, si dependenter ab eventu, hoc est à futuritione Indulgentiæ commutaret. An verò is voluntatem mutando, peccet, dixi c. 3. n. 11.

19. Quod si intentionem acquirendi Jubilæum is non habeat, tunc

B b

pro

profecto ex ibidem dictis n. 7. & 8. irrita erit commutatio.

Non postulans commutationem.

20. **Q**ui Jubilæum lucratus est, & sive per oblivionem, sive quia noluit, non postulavit à Confessario commutationem sui voti, poterit etiam post elapsum Jubilæi tempus, omissam commutationem obtinere, perinde ac esset in tempore Jubilæi, & hoc per eundem Confessarium, vel per similem alium, quia Jubilæi causa jam cæpta fuit. Ita Sanchez, & Moronus *loc. cit. n. 517.*

21. Hac in re Suarez tenet, si tempore Jubilæi nulla ne generalis quidem facta est à Confessario votorum oblitotum commutatio, non posse post elapsum Jubilæi tempus vota commutari: at nos sequimur sententiam Sanchez absolute concedentis: quia, quamvis non fuerit cæpta causa ipsorum votorum oblitotum, cæpta tamen fuit causa Jubilæi, ex vi cujus poenitens acquisivit jus ad commutationem.

22. At verò de eo, qui Jubilæum non acquisivit, quid dicendum?

Respondeo si non facta tunc fuit commutatio sive ob oblivionem, sive ob aliud, fieri post elapsum Jubilæum non amplius poterit. Et ratio est manifesta; quia in tantum posset, in quantum poenitens acquisivisset jus per Jubilæum: at hic, si Jubilæum non acquisivit, jus nullum ab ipso participare potuit.

23. Denique hic non ignoretis, differre commutationem votorum per Bullam Cruciatæ à commutatione per

Jubilæum: per Bullam enim debet commutatio fieri, dando aliquam elemosynam in subsidium temporale belli contra infideles, ut explicuimus in tract. de Bulla Cruciatæ; ac per Jubilæum id non requiritur, sed solum, ut fiat commutatio in aliquod aliud opus pium, modo quo in superioribus declaratum est.

CAPUT IX.

Varia de Jubilæo.

1. **N**onnulla in præcedentibus capitibus locum commodum non habuerunt, quæ ad Jubilæum pertinent: & aliqua item exciderunt à calamo festinante: hæc ergo rapim collecta breviter hic dabo.

Pro animabus Purgatorij.

2. **N**on potest Indulgentia nostri Jubilæi applicari pro animabus Purgatorij, quia id non exprimitur in tenore Jubilæi, quod certè necessarium fuisset, ut latè Palqualigus q. 10.

Si moriatur Pontifex.

3. **S**i moriatur Pontifex, non spirat Jubilæum, quia est gratia facta. Excipit tamen Comitulus in *responsionibus moralibus libr. 5. quest. 108.* si quando Pontifex concedit Jubilæum ex aliqua causa, que post mortem ipsius cessat: quia tunc, cessante causa, cessat effectus. Eiusmodi fuit Jubilæum Innocentij Noni, qui illud concessit, ut fideles orarent, pro recta sua gubernatione: cum enim defunctus esset post duos menses, quesitum fuit, an adhuc